

MAGYAR KURIR.

N°. 3.

Indult Bétsből, Kedden, Januárus' 11-dikén, 1831.

B é t s .

Ó Ts. K. Felsége méltóztatott Dec. 25-dikén költ Fels. végzésében, Tekintetes Csomai Csomay Pál Urat, Szathmár Vármegye 2-dik Al-Ispánját a' Tiszántúli Districtualis Táblához Táblabírónak kegyelmesen kinevezni.

A' mult December hónap 24 dikén számos polgári Kiküldöttség jelent meg a' Lembergi Polgármesternél, mellyre a' vala bizva, hogy a' várcsi polgárság nevében tenné ötöt bizonyossá azon tántoríthatatlan hívségről, mellyel ennek minden tagjai az Ó Ts. K. Felsége Személyéhez viseltetnek, egyszersmind pedig azt is nyilatkoztassa ki, hogy ök mindenkor készek, nemtsak vagyonokkal, hanemha a' szükség úgy hozná magával életeknek feláldozásával is a' Rómányszék intézeteit segíteni.

Megértvén Ó Ts. K. Felsége a' Lembergi Polgárságnak ezen kinyilatkoztatását, méltóztatott hív ragaszkodásokkal való kegyelmes tetszését tudtokra adani, hozzá tévén azt is, hogy Ó Felsége mindenkor meg volt győződve ezen város polgárjainak tántoríthatatlan hívségéről és buzgó készségéről.

O r o s z O r s z á g .

Sz. Pétervárában Dec. 25-kén a' következő Tsászári Nyilatkoztatás tételét közönséggé:

„Isten kegyelméből Mi I Miklós minden Oroszoknak Tsászára és Egyedül Uralkodója 'sa't. 'sa't. adjuk tudtára minden Mi hív alattvalóinknak: Egy utálatos pártütés megrendítette az Orosz Országgal egyesítve lévő Lengyel Királyságot. Roszsz akaró emberek, kiket a' felejthetetlen Sándor Tsászárnak, hazájok nagylelkű vissza állítójának jótéteményei le nem fegyverkeztek, és a' kik a' Tőle nékiek engedett törvényeknek oltalma alatt gondoskodásának gyümölteivel éltek, fortélyokat koholtak titokban a' Tőle bé vitt rendnek felforgatására és tetteiknek kezdetét a' közelebbi Nov. 17-(29) dikén pártütéssel, vérontással és a' Mi kedves testvérünknek Cesarevitsnek és Constantin Paulovits Nagyhercegnek életére való gonosz törekedéssel jelelték. Az estveli alkonyodást használván, egy dühös néptsoport, mellyet feltüzelttek, reá rohan Cesarevitsnek Palotájára. Ugyan azon időben, Varsónak több részeiben annak a' hazug hírnek hintegetésével, hogy az Orosz katonák a' békés lakosokat öldösik, magokhoz tudák tsábítani és a' várost az Anarchiának minden rémségeivel bétölteni. Cesarevits arra határozta magát, hogy a' Véle lévő Orosz és a' híven maradt lengyel Seregekkel közel Varsóhoz helyben megálljon, és megtámadólag magát ne viselje, hogy elkerülvén minden alkalmatosságot az

új vér ontásra, az elterjesztett hírek izetlensége és hamissága világosan kifesték és a városi Előjáróság időt és eszökört nyerjen a jó gondolkozású lakosoknak segítségével, ha lehetne, az eltsábitottakat megtéríteni és a rosszakarókat megzabolázni. De ez a reménység bé nem tellyesedett. Az Igazgatótanáts nem birta a rendet újra vissza állítani; szüntelen fenyegettetvén a Pártosoktól és — eltávoztatása által a Mitőlünk kinevezett tagoknak és újaknak felvétele által, kiket az Öszveesküvés fejei reája toltak — megváltozván öszvetételében, nem volt egyebet mit tennie, mint esedezve kérni Cesarevitsset, hogy a Varsóból Véle kiment lengyel katonaságot küldje vissza a közönseges és magános sajátának oltalmazására a sokszoros rablások ellen. Tsak hamar azután egészen megoszlattatott a Tanáts, és minden hatalom egy Generálnak kezébe adattatott. Azonközben híre futott a lázzadásnak Lengyel Országnak minden tartományiban. Mindenütt ugyanazon eszközöket — a fenyegetést, ámitást, tsalást — vették elő a békés lakosoknak elterítésére. E fontos és fájdalmas környülállások között Cesarevits mulhatatlanul szükségesnek találta engedni az Igazgatótanáts kívánságának és megengedte a kevés számú híven maradt lengyel Seregeknek, hogy Varsóba viszszaterjenek a lakosok személyje és sajátja bátorságának őrizetére. Maga pedig Ő elhagyta Lengyel Országot az Orosz Seregekkel, és Dec. 1-ső (15-dik) napján Vlodau faluba ment a Volhynia i Kormánykerületben. Így méne tökéletességre a talán már régolta elvégzett gonoszság. — Annyi sok viszontagságok után Uralkodásunknak árnyéka alatt békével és boldogsággal élvén a Lengyel nép, ehol újra a pártításnak és inségnek örvényjébe rohan

— és egy csoport könnyenhívők, noha a közelgető büntetésnek félelmétől már is rettegve, bátorkodnak egykét pillantásig győzelemről képzelődni és Néünk törvényes Uroknak feltételeket rakni. Oroszok! Ti tudjátok hogy Mi azokat boszszankodva visszavetjük; a thronus eránt való buzgóságtól égő szívetek értik, a mit a Mienk érez. Az árulásnak első hírére a ti feleletetek a tántorithatatlan hívségnek megújított esküvése vala, és ebben a pillantásban szóles birodalmunknak egész kiterjedésében Mi tsak egy indulatot látunk. Mindenkinnek szívében tsak egy érzés él, az a kívánság, hogy Tsászárjának betűllete és a birodalomnak sérthetlensége mellett tehetségét, vagyonát sőt életét feláldozhassa. Megindulva látjuk a nép Hozzánk és a Hazához való szeretetének e nemes felbuzdulását, és szent kötelességünknek tartjuk arra a megnyugtatósnak szavaival felelni. Új áldozatok, új erőlködések nem fognak szükségesek lenni. Vélünk az Isten, az igasságnak Védője és a hatalmas Orosz Ország egyetlen egy eldöntő tsapással tsendességre tudja kényteleníteni azokat, kik békéjét megháborítani merik. Hív Seregeink, kik nem régiben sokszoros daldalmakkal jelesbíték magokat, gyülekeznek már a birodalomnak nyugoti határinál. Mi készek vagyunk a hitszegést megbüntetni, de megakarjuk az ártatlanokat a vétkesektől különböztetni, és megengedni a gyengéknek, kik rövidlátásból vagy félelemből a törvénytelenég árját követték. A Mi lengyel Országunknak nem minden jobbágyai, Varsónak nem minden lakosai vevenek részt az öszveesküvésben és annak siralmas következéseiben. Sokan megbizonyították ditsőséges halálokkal, hogy ők esmertek kötelességjeket; mások — a mint azt Cesarevits Nagy Hertzeg tudó-

sftásaiból látjuk — a' kétségbeesésnek könnyeit hullatták, midőn visszatérni kénytelenek volnának azokra a' helyekre, hol a' pártütők uralkodnak. Ezek az Elámítottakkal és Megtsalattattakkal együtt, kétség nélkül ezek tészik a' tábornak és Lengyel Ország lakosinak nagy részét. Ezekhez fordulunk Mi, a' f. H. 5-kén (17-kén költ Felszóllításunkban, mellyben a' történet hit-szegésen való méltó bosszankodásunknak bizonyítása mellett azt a' parancsot adtuk, hogy minden ön-hatalmaskodásoknak és törvénytelen fegyverkezéseknek vége legyen, és minden az elábbi lábra visszaálljon. Ez által még elsímíthatják hazájokfjainak vétkét, és megmenthetik Lengyel Országot a' gonosz megvakulásnak káros követke-zéseitől. Midőn Mi nékiek ebben az egyetlen egy mentő eszközt megmutattuk, könyörülésünknek ezen munkáját adjuk tudtára minden hív alattvalóinknak, hogy belőle látnák a' Mi akaratunkat és erős elhatározásunkat, melly szerint a' Thronus és Haza jussainak bánthatatlanságát megoltalmazzuk, de a' bánkódó tévelygőknek megengedünk. — Oroszok! Teá-szárotok példája szolgáljon néktek sinormértékül: Igasság bosszúállás nélkül; rettenhetetlenség a' hartzban a' birodalom betsülete és java mellett, a' megvakult ellenkezőknek gyűlölsége nélkül; szeretet és tisztelet a' Mi Lengyel Királyságunknak híven maradt jobbá-gyainhoz; kész akarat a' megbékélésre mindenekhez, kik visszatérnek kötelességekhez. Ti befogjátok tölteni remény-ségünket, valamint eddig bétöltöttétek. Maradjatok nyugalomban és békében, bizzatok Istenben, Orosz Orzágnak mindenkori jöltévőjében és Monarchátokban, ki rendeltetésének nagyságát és szentsé-gét esmeri, melly abban áll, hogy birodalmának méltóságát és az Orosz névnek

ditsőségét sértetlen feltartsa. Költ Sz. Pétervárbán Dec. 12-(24-)kén Krisztus-nak 1830 dik és Uralkodásunknak 6 dik esztendejében. Miklós.

A' Lengyel Országi két Követek Her-tzeg Lub e c k i és Gróf Je z i e r s k i teg-napelőtt olta itt vannak; de követségek-nek, a' mint a' feljebbi Nyilatkoztatás bizonyítja, sikere nintsen. Az általök előterjesztett feltételek (hogy t. i. 1) a' Constitutio jövődöben a' maga egész tellyességében megtartassék, 2) a' haj-dani lengyel tartományok, mel-lyek Orosz Orzággal egyesítve vannak, Lengyel Orzághoz kaptssoltat-tassanak vissza, és 3) a' lengyel földön idegen Seregek ne legyenek) meg-nem halgattattak.

General Gróf Or low Sz. Pétervár-ból Brzes-litewskibe elutazott.

Moskaui tudósítások szerint, a' Cholera nyavalya a' vég elmuláshoz közelgetvén, a' fő várost kerítő Kordon Dec. 18 kán eltöröltetett. Mindazáltal azok az egynehány házak a' városban, melyekben még betegek fekszenek, re-kesztve maradnak. Megmaradt a' Vesz-teglőház is Petrovskinál azoknak, kik Sz. Pétervárba utaznak.

L e n g y e l O r s z á g.

Varsó Dec. 30-kán. Az első Osz-tály gyalogság és a' gyalog Artilleriának első Brigádája General Krukoviecz-ki vezérleése alatt a' Litvániai határ fe-lé siető marsban megindult. — Az Al-tisztek Oskolájának minden nevendékjeit, kiket a' Dictator tisztekké kinevezett, Varsói Kormányozó Gener. W o y c z i n s k i sürgétvé felszollította, hogy rendel-téseknek helyére gyorsan siessenek, és 24 óra alatt útra induljanak. Azok kik az első Osztály gyalogsághoz tartoznak,

már el is mentek, azoknak is nagy része, kik a második Osztályhoz vagy a Visztula bal partjánál táborozó Gárda-Sereghez tartoznak.

Regement Orvos Stümer megújítja kérését a lengyel aszszonyságokhoz, hogy lépést (Charpie, t. i. Sebekre) hordjanak hozzája, mivel a mit eddig vittek vagy küldöttek, a még kevés. — A Varsói lakosok a városra kivetett katonákon kívül, még 2000 gyalog és 400 lovas katonát készülnek adni.

A Varsói Status Ujság a közönséges katonaszédésről ezt a tudósítást adja: „Dec. 27-dik napjáig a Kalisi Kerület 18,343, a Wieluni Kerület 19,176 és a Petrikaui Kerület 19,125 embert fegyverkeztetett fel; és így a károm Kerület együtt 56,642 embert. De ide nintsen bele számítva a Kalisi lovas Önkéntvállalkoztagnak regimentje, melly már 717 főből áll, sem a Petrikaui Vadászok tsapatja.

Alexotából (az Augustovi Vajdaságban) jött levelek szerént az Orosz határ mindenütt szorososan el van zárva, és se ki se bésenki nem bocsátatik. A kinek valami hivatalos dologban útaznia kell, annak melléje egy katona kíséző rendeltetik, és erőssen megmozgák nintsenek e gyanús Irások nála. Az Orosz Seregek gyülekeznek a határhoz. A Litvániai tábor Sokolka körül vonul össze, és a regimentekben lévő lengyel tiszteteket más regimentekbe általrakják. General Palen regimentjei is mozognak. Litvaniában és Volhyniában sokakat, kik az Orosz Igazgatás előtt gyanúsok, megfogtak és Orosz Ország belsejébe elvittek. Ezek között nagyon a Költő Korzeniowski.

Krakói tudósítások szerént, Varsóba levelek jöttek Sz. Pétervárból Dec. 24-kéről, Hertzeg Lubecz-

ki Urtól, mellyek jelentik, hogy a Péterváriba küldött Lengyel Követség oda megérkezett. de még akkorig a Felső-généla Tsászárnál audientziát nem nyerhetett, hanem csak Vice-Cancellarius Gróf Nesselrode Urral értekezett.

Frantzia Ország.

Páris Dec. 29-kén. Az új Crisist, melly a közelebbi napokban fejünk felett lebegett, szerentsésen kiállottuk. A háborgások letsendesedtek. — A tanulók éretlen Protestatiojának semmi következése nem leve, annál egyéb, hogy a Közönség az idétlen nyakasságot benne dorgálná, és Marsal Soult (Hadi Minister) a Polytechnistákat, kik egyenesen az ő felvigyázatja alatt állanak, árestomra büntetné, hogy az ifjúi hévnek módja és ideje lehessen meghűlni és letsilapodni. — General Lafayette, ellent nem állván a Királynak szíves előterjesztései, megmaradt állhatatosan feltételében és a Nemzeti Gárda fő kommandóját letette. De az ő kilépése, nem kevés tsudálkozásunkra, igen kis Sensatiót okozott, és kivéven, hogy 600 tanuló szép rendben hozzájamentek Sajnálkozásokat jelenteni, még eddig semmi más jele nem mutatta magát az elégedetlenségnek vagy sajnálkozásnak az ő elbocsátása miatt. — Ki lépett véle barátja is Dupont Ur a Ministerségből, és helyébe Merilhou Ur (eddig a nyilvános Oktatásra ügyelő Minister) leve Petsét-Örzővé és Justitz Ministerré. Barthe Ur pedig a nyilvános Oktatásnak Ministerévé kineveztetett. — General Gróf Lobau a Párisi Nemzeti Gárdának fővezére lakását a Louvre Palotában vette. — Ujabb megzavartatása a szerentsésen és tökéletesen helyre állott rendnek, egyáltalában nem hihető. Nem azért mintha a mos-

lani Igazgatásnak ellenségi t. i. a' Republikanismusra áhítózó Ultra-liberalisok és a' X Károly után sohajtozó Bourbonisták mátol fogva annak barátivá lettek volna. Ők természetesen maradnak a' régiiek; de hadd maradjanak! azt nékik senki vétkül nem tulajdonítja, tsak hogy értsék meg tehetetlenségeket a' Többség ellen, elnémúljanak, a' törvénynek fejet hajtsanak és a' köz rendet 's tsendet ne háborgassák. Alkalmatosság, melly e' két különböző felekezetet jövendőben újra egyesítse, (a' minémű most az Ex-Ministerek pere volt) alig gondolható. Másfelől az új rendnek megmaradását kiáltó Polgárságnak szava naponként erősebb. A' háborgós revolutionalis állapotnak következésit mind inkább inkább érezzük a' Fő városban. A' Kereskedés megakadt, a' Hitel leszállott, az elkezdett ezerfele, munkák vagy építések félbenszakadtak; a' gazdag Idegenek, kik-től Páris így tél idején milliomokat szokott húzni, eltávoztak 's a' t. Illyen környülállások között nagyon természetes, hogy az új Igazgatásnak erősödését mindenek szívesen kívánják és segítik. Ez az oka, hogy még az olyan hatalmas emberek is mint L a f a y e t t e, D u p o n t 's a' t. megválása (az Igazgatástól) és az Oppositiohoz való általmenetele hidegen fogadtatik.

A' M o n i t e u r Dec. 29 kéről így szól: „Minden Posta, melly a' Megyék-ből jő, újabb bizonyosságát hozza annak, hogy a' feljebbi napokbeli zenebonák Párisban tsak arra adtak alkalmatosságot, hogy a' Megyéknek Patriotismusa és a' Királyhoz 's az 1830-iki Chartához való szeretete magát annál hatalmasabban kimutassa. Versaillesben, Di e p p e nben, R o u e nben a' Nemzeti Gárda megajánlotta szolgálatját Párisi társainak, ha szükség lenne reája, a' rendnek visszaállításában. V i e n n e Megye már Fel-

írást készített a' Királyhoz, mellyben kéri, hogy szabad legyen néki magát a' Párisi Nemzeti gárdával egyesíteni, a' békételeneknek megzabolázására. A u b e, S a r t h e, S o m m e, E u r e, T o u r s 's a' t. Megyék a' Párisi Nemzeti Gárda viseletével elevenen sympatizáltak. — A' rendezavaró Anarchisták íme tudják a' tapasztalásból, hogy a' Párisi Polgárok-nak (kikből a' Nemzeti Gárda áll) szeretete a' rendhez és szabadsághoz tántorithatatlan; utazzák be Megyéinket — 's látni fogják, hogy a' Megyék polgárjai a' Párisiaknál nem hidegebb barátjai az 1830-iki Chartanak és a' Polgárkirályságnak.“

A' L y o n i P r e c u r s e u r ekként ír: „Frantzia Országnak van Ch a r t a j a, mellyet maga szerzett, van Királyja, kit maga választott. Frantzia Országot bántja, a' ki a' béhozott és megállított új rendet háborgatja. Revolutio nékünk többé nem kell. A' Párisi tsötselek nép, melly a' Fő város tsendességét megzavarta, nem Páris; és Páris maga nem Frantzia Ország. A' Megyék és Városok az Országban, ha úgy történnék, készebbek Párisal közös ügyet nem tartani, mint a' mostani rendnek felforgatását megengedni 's a' t. 's a' t.

A' K ö v e t e k H á z á n a k Dec. 27-diki Ülésében a' Nemzeti Gárda Organisatiójáról szöllő törvény vitattatott. L a f a y e t t e Ur felállván, a' következő beszédet tartotta: „Uraim! Egy szomszéd Országban az a' szokás, hogy minden személy, ki valamely fő tisztségből, mellyet viselt, kilép viseletéről magyarázatot adjon. Engedjékmeg kérem nékem e' példát követni. A' mondatott közelébb e' Gyülésben, hogy a' Nemzeti Gárdának Fővezérsege (kitől más fél milliom nemzeti gárdisták függenek) olyan tisztség, melly a' mi szabad Institutioinkkal

ösze nem férhet. Én magam így gondolkoztam, így éreztem, már ezelőtt 40 esztendővel, midőn 3 milliónyi Nemzeti gárda kívánt vezérjének és én a Kommandót fel nem vettem. Midőn a mult Juliusban az Országnak Főhelytartója és későbbben Királyunk ugyanezen Kommandónak felvételére engemet felszólítana, nem fejeztem ugyan ki szóval e' gondolkozásomat, de fel volt nálam téve, hogy a' Fővezérséget elébb vagy utóbb lelégyem; elébb ha marad a' békeség, későbbben ha háború találna lenni. Collegáimnak (a' Ministereknek) nagy része azt látszott hinni, hogy jobb lenne nékem egyszeriben kilépnem, annál fogva én nem akartam többé elvárni azt a' 14 napot, míg a' jelen törvényjavallatnak, mely ama fővezérséget nyilván eltörli, vitatása véget érne. Ime tehát én újra egyike vagyok az Uraknak. Mi mindenkor egyesek maradunk, ha arról foly a' szó, hogy a' külső vagy belső megtámadások ellen harcoljunk. Mert nem változtattuk meg választott mondásunkat: Szabadság és nyilvános rend! Azomban több szabadsággal is fogom ezután magamat kifejezhetni, minthogy tisztséget többé nem viselek. Ha valami háborgatás fenyegetne bennünket, akkor bizonyosan megint találkozni fogunk ugyan azon zászló alatt. A' szóllószékkal és a' Sajtóval, mely annyi nagy szolgálatokat tett eddig is, diadalmaskodni fogunk, minden akadályokon, mellyek a' Haza szabadságát és függetlenségét érhetik.“ (Nagy tetszés)

A' Követek Házának Dec. 28-iki Ülésében folytatott a' Nemzeti Gárda rendbeszedéséről szólló törvényjavallatnak vitatása, de a' mellyet csak hamar félbe szakasztott egy Követnek (Rambuteau Urnak) azon kívánsága, hogy a' Ministerium adna világosítást a' feljebbi napokbeli történetekről és a' dolgokrak

jelen állapotjáról. A' Ministeritanátsnak Elölülője Lafitte Ur felállván, mondta; „A' Ministerium mindenkor kész világosításokat adni, a' miket a' Ház tőle kíván. Nem mentség azomban az, a' mit tőle most kívánnak és a' mit ő ad; mert a' Ministerium érzi, hogy kötelességei között egyet is el nem mulatott; hanem Világosítás, magyarázatja annak a' Systemának, mellyet követ. — Sokszor kérdezték azt már a' Ministeriumtól, mitsolás és miben áll az ő Systemája? Egy ilyen általános kérdésre Uraim, nem lehet egyebet egy általános határozatlan felelettel adni; ma mindazáltal módunk vagyon benne ennek a' mi Systemánknak millyenségét Factumokkal is világosítani és megmagyarázni miképpen értjük mi azt és miképpen szoktuk végre hajtani. (Nagy tsend) A' Külföldre nézve a' Ministerium alapul felvette a' Bele nem avatkozás Principiumát. A' Szent Szövetségnek a' feljebbi időkben a' volt a' tzelja, hogy a' Népek szabadságát mindenütt, valahol csak magát mutatná, közös iparkodással nyomják el; a' Frantzia Országtól kikiáltott új Principiumnak ollyannak kellett természet szerint lenni, melly a' szabadságnak mindenütt, a' hol az kitsirádzik — de jól megjegyezve, természetes úton, magától kitsirádzik — szabad játék kört engedjen. A' bele nem avatkozás principiumának kettős volt a' tzelja; egyik hogy a' szabadságnak mindenütt tekintetetszeressen, de terjedését sehol ne siettesse — mivel a' szabadság csak ott jó, hol honnyi gyümöls, az idegen földekről plántált szabadság nem szokott tenyészni — másik, hogy a' Hatalmasságok, kik talán magoknál honnyi háborúságoktól félnének, megnyugtattassanak. Senki se avatkozzék többé a' más dolgába! Ez a' Principium, melly Házánk tekintetét

Európa bátorságával egyesítette, nem valami szükségbe segítő, hanem mély igasság, mely Politikánkban uralkodik. Azonközben ennek kimondása nem elég, attól függ minden miképpen alkalmaztatjuk azt tselekedettel. Ez az alkalmaztatás is meg van, és fényes bizonyosságát adja annak, hogy ez a Principium nem a gyengeség palástja, hanem bölts, tisztán és visszavonhatatlanul kimondott Maxima. (Folytatása következik.)

Német alföldi Királyság.

Hága Dec. 30-kán. A Királynál tegnapelőtt Kabinétgyűlés volt, mely délutáni 2 órától fogva estvéli 8 óráig tartott. Az után pedig 10-edfél órakor a külső Ministernél több Hatalmasságoknak Követei, együtt Conferentziát tartottak, mellynek mihelyt (éjfél tájban) vége lenne, a Külső Minister a Királyhoz a Conferentziának resultatumát megvitte. — Mind a Ministeri tanátskozásnak mind a Conferentziának tárgya, hihetően Belgium volt, de egyébaránt felöle és belöle még semmi közönségesé nem tétetett.

A Staats-Courant Dec. 29-kéről, a Maestricht mellett esett tsátátskáról ezt a tudósítást adja: „General Dibbets Maestricht várának vezérje írta vala már Dec. 22-kén is, hogy a Belgák a nevezett várhoz nem kis erővel közelgetnek, ott alkalmatlankodnak, a többek közt az Aachen ből járó postát Keerben (más fél óra járásnyira Maestrichtől) egész nap feltartóztatták. Ugyan azon General későbbi levelében jelenti, hogy Dec. 25-kán reggel a várból a környéknek megkémlelésére kiküldött Hollandiai Seregek között és a Belgák között hartzra került a dolog. Tüzet ök adtak először a mi katonáinkra, de meglakoltak érte

és hátraveretettek. A 8 ik gyalog regimentnek egy Bataillonja magát vitézül viselte. A mejj-vasasoknak egy Svadronja, Kapitán Morbotter alatt a nedves földnek légysága miatt nem dolgozhatott. Főhadnagy Clement az Artilleria 5 ik Bataillonjából magát különösen megkülömböztette 's a t. Egyébaránt a General írja, hogy a fegyverszünet részünkről nints meg rontva, de a Belgák lassanként a várhoz már annyira közelítettek, hogy miattok a környéket recognoscirozni sem lehetett, annál fogva szükséges volt őket egy kisség hátra nyomni.

Brüsszel Dec. 29-kén. A Nemzeti Gyűlés Dec. 26, 27 és 28 napjain a Constitutio alap-rajzának Vítatását folytatta. Némelly tikkelyek heves vetélkedésre adának okot, a millyenek p. o. a XII tikk. „Egy Páp is hozzá ne kezdjen addig az Esketésnek egyházi tzerimoniájához, míg a Felek meg nem bizonyították, hogy ök a Polgári Elöljáróság előtt alkukötésre léptek egymással.“ a XIV tikk. „A Sajtó szabad. A Censura soha bé nem hozattathatik“ és a XV tikk. „A Belgáknak jussok vagyon békésen és fegyvertelenül (valami dolog felől való tanátskozásra) öszvegyülni. Előre engemet kérni reá nem szükséges.“ — Egy Követ (Barthelemy Ur) azt mondotta ez utóbbi tikkelynek feljövetelekor, hogy ha ilyen tikkelyeken épül mint talpköveken a Constitutio, úgy Belgiumnak nem szabadságot, hanem zabolátlanságot készít a Nemzeti Gyűlés.

A jövedelmes Budget 1831 Esztendőre, a mint azt a Finantz-igazgatás a Nemzeti Gyűlésnek bémutatta, 36,626,757 forintra vagyon számítva; a Költségek ugyan azon esztendőre 26,881,944 forintra vagynak vetve; e'

szerént maradék felesleg lenne 9,744,815 forint.

N é m e t O r s z á g.

Münkhen Jan. 2-dikán. Ő Fge a' Király, a' Fő városi tanátsnak közbenjárására és kérésére, Dec. 29-diki Végzését (az Universitásnak ideigleni bészárattatása felől) méltóztatott kegyesen felfüggeszteni, azzal a' feltétellel, hogy a' tanulók késedelmezés nélkül vissza térvén a' rendre és a' törvényeknek tisztelésére, magokat a' Királyi kegyelemre érdemesekké fogják tenni.

M a g y a r O r s z á g.

Poson Jan. 7 dikén. A' Könyörülő Szerzetes Barátok Korházába 1829-ben Nov. 1-ső napjától kezdve 1830 dik eszt. Oct. utolsó napjáig 1553 betegek vétettek fel, és ápolgattattak. Ezek között voltak vallásokra nézve 1452 Rom. Katholikusok, 100 Augsburgi és 12 Helvétziai Vallástételt tartók 3, ó-hitű Görög szertartásúak, 6 Zsidók. Közülök 15-en haldokolva vitettek bé, 129-en meghaltak. 1424-en pedig meggyógyulva botsáttattak el. Ugyan ezen idő alatt az Ausztriai birodalomban lévő Ápoló Rendnek minden intézeteiben 19,147 betegek fogadtattak bé 's ápolgattattak, kik között 1852-en voltak Protestánsok és 101 Zsidók. Közülök 252-ten haldokolva vitettek be a' Monostorba, 1700-an holtak meg, és 17,447-en felgyógyultak.

Azon köz örömben, melly Felséges Austriai Ts. K. Fő Hertzeg Ferdinand

ezen néven Ötödik Apostoli Magyar Király, Pošonyban a' közelebb le folyt esztendőben September 28-dik napján történt Koronázásának alkalmatosságával, minden Magyar szívet meglöltött, a' Haza és Király eránt igaz szeretetre, tántoríthatatlan hűségre, 's tőle kitelhető módon, szível eszszel és értékkel kimutatandó szolgálatra gerjesztett: részesült a' Tudományok öregbitésére, 's azok által a' durva Erkölcsök szelídítésére, pallérozására és jobbítására szentelt; 's rendeltetése nagy tzeljának valóban már sok szép példajit adott Rendje is a' Magyar és Erdély Országi Kegyes Oskoláknak. És ezen köz örömben való részvételét a' két Magyar Haza előtt nyilván valóvá tette, a' nevezett alkalmatosságra, igaz hazai fíjui érzéssel, Deák, Magyar, és Német nyelven írt, 's Budán ki is nyomtattatott szép és velős Versekkel. Mellyek között a' Deákok és Magyart szerzette Jallošits András Úr, Kegyes Oskolák Rendén lévő Tanító; a' Németet pedig Greschner Innotzent Úr, Máramaros Vármegyében a' Szigeti Kegyes Oskolák Rectora. Mind egyik Versezet méltó ditsekedése azon nyelv Literaturájának: mellyen íratott.

A' pénz folyamata Januárius' 10-dikén;
közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji	95
Az 1820-béli sorsosok,	169 2/5
Az 1821-béli hasonlók,	118 1/4
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 50 1/2 for. keltek, mind Conv.	
A' Bank-Aktziák keltek 1077 1/2 for. ton, Conv. Pénzben.	

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J ó's e f, Professor. (Landstrasse Nro 273.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)